

Så här kan man initiera berättandet och sedan genomföra de eliciterande frågorna (frågorna verkar tjatiga, och är det, men är till just för att plocka fram vissa former i visa syntaktiska kontexter, så det är bra att försöka få med alla frågorna!):

Här är en bildserie. Först skall jag be dig berätta vad du ser och vad som händer på bilderna och sedan kommer jag att ställa några frågor om serien. Vi ställer samma frågor till många olika personer, t.ex. till barn, så om uppgiften verkar konstig, så är det för att den skall passa många olika människor.

Så då börjar vi: Vad är det som händer här?

(Här är det bra om informanten berättar en sammanhängande historia, men ibland behöver man kanske säga ”och på nästa bild?” eller liknande. När informanten har berättat klart ger man några förutsättningar – t.ex. att det är en man och hans älskarinna som bilderna föreställer, om det varit oklart. Sedan kommer det här frågebatteriet:)

Bild 1:

Vem sitter mannen på bilden på bänken med?

Gillar han henne?

Gillar hon honom?

Vad tänker han när han sitter där?

Bild 2:

Vad är det som händer på bild 2?

Varför ser han inte ankan?

Vad gör han?

Vem tittar han på/kysser han?

Bild 3:

Vad händer?

Vem är hon, som kommer upp ur vattnet?

Hon är väldigt arg kan man se - varför är hon arg?

Vem är hon arg på?

Mannen är rädd – varför är han rädd?

Vem är han rädd för?

Flickan, älskarinnan, då – är hon rädd? Sur? Vem är hon rädd/sur på? Varför är hon sur?